

[Handelsministeren.]

mere traditionelle sociale hensyn, som man kunne ønske taget. Igen tror jeg, at vi i de tre lovforslag har forsøgt at finde en midterlinje, som kan være et godt udgangspunkt for en udvalgsbehandling.

Til hr. Antonsen vil jeg sige, at jeg tror, jeg må blive ham svar skyldig med hensyn til spørgsmålene i forbindelse med § 24, især § 24, stk. 3, vedrørende tilfældene i forbindelse med strejke. Det er et spørgsmål, som vi ikke har overvejet nærmere, og det er i øvrigt et politisk åbent spørgsmål. Også det må vi tage op til nærmere drøftelse, og jeg tror efter de bemærkninger, der er fremkommet her, og som — det vil jeg gerne gentage — efter min mening viser, at de tre lovforslag er fornuftige udgangspunkter for en nærmere udvalgsbehandling, at vi med fortrøstning kan gå i gang med udvalgsarbejdet.

Jeg vil gerne takke ordførerne for de faldne bemærkninger.

Peter Nielsen: Jeg synes, det er værd at understrege efter at have hørt på hr. Jens Peter Jensen og hr. Hilmar Baunsgaard, at søfartens vel jo ikke blot gælder rederne. Vi skal da også tænke lidt på de mennesker, der skal sejle med skibene. Vi kan ikke skabe ordentlige, rolige forhold omkring søfarten, hvis vi laver det sådan, at dispensationer skal være reglen. I så fald er det under falske forudsætninger, kan man sige, at vi i sin tid stemte for loven. Dispensationer må være den absolutte undtagelse, men det er jo efterhånden ved at blive reglen. Vi må prøve at skaffe ro om dette spørgsmål; det er noget, vi må overveje i et udvalg. Jeg har fremført dette her sagtmodigt; ja, det er vel en kompliment fra hr. Hilmar Baunsgaards side; det er i hvert tilfælde, når det gælder hr. Hilmar Baunsgaard, en kompliment, jeg ikke kan gengælde.

Hilmar Baunsgaard: Ja, jeg vil gerne give det ærede medlem hr. Peter Nielsen ret i, at når man drøfter søfartens problemer, er det selvfølgelig både rederierhvervet som sådant og mandskabet, der er beskæftiget i erhvervet, vi skal tage hensyn til. Men den bemærkning, handelsministeren gjorde om denne afvejning af hensyn, gør det nødvendigt for mig at sige: man

må ikke gøre denne slags love til beskæftigelsesforanstaltninger; så mister man nemlig beskæftigelsen — det skal man huske på. Det, det drejer sig om, er jo, at man ikke stiller sådanne krav, at man rent faktisk belaster et erhverv med en omkostning, der på et eller andet tidspunkt vil gå ud over danske søfolks beskæftigelse. Det er et vigtigere hensyn end en øjeblikkelig imødekommelse af en stemning, dikteret af andre hensyn end de rent erhvervspolitiske.

Peter Nielsen: Vi skal også tænke på, at det gælder om at skaffe rederne, søfarten, det fornødne mandskab, og det tror jeg ikke man kan, hvis vi forringer søfolkenes vilkår alt for stærkt; så vil det blot ende med, at der bliver en afgang fra sømands-erhvervet. Noget sådant har vi allerede kunnet konstatere. Hvis vi gør forholdene for dem, der skal fare til søs, alt for dårlige — ja, så er det ikke et spørgsmål om beskæftigelsesforanstaltninger; så kan man nemlig komme i nød med hensyn til at få det fornødne mandskab.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at de 3 lovforslag henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om statsautoriserede revisorer.

(Lovforslaget (nr. 42) findes i tillæg A. sp. 1021, fremsættelsen i tidenden sp. 46).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den under punkt 17 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om skibsmæglere og varemæglere.

(Lovforslaget (nr. 43) findes i tillæg A. sp. 919, fremsættelsen i tidenden sp. 46).